

Sygn. akt VU 6224/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 5 września 2014r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 6224/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 września 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił T. B. prawa do świadczenia przedemerytalnego, podnosząc, iż zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do tego świadczenia przysługuje osobie, która poza spełnieniem innych warunków, posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet, zaś wnioskodawczyni udowodniła staż pracy wynoszący 34 lata 9 miesięcy i 4 dni. Organ rentowy nie uwzględnił okresów od 10 grudnia 1998 roku do 28 lutego 1999 roku, od 1 czerwca 1999 roku do 31 sierpnia 1999 roku, od 1 stycznia 2000 roku do 10 lutego 2000 roku ponieważ w tych okresach przebywała na urloпах bezpłatnych.

W odwołaniu z dnia 26 września 2014 roku T. B. zaskarżonej decyzji zarzuciła obrazę prawa materialnego poprzez :

- niezastosowanie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych a co za tym idzie błędne wyliczenie stażu pracy,

- niezastosowanie art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy ,

oraz błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na błędnym wyliczeniu stażu pracy i nie wliczenie do tego stażu okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych tj. okresu od 15 stycznia 2014 roku. W uzasadnieniu podniosła, że organ rentowy błędnie przyjął moment obliczenia stażu pracy skarżącej na dzień rozwiązania stosunku pracy tj. na dzień 31 grudnia 2013 roku, a nie dzień 23 sierpnia 2014 roku tj. dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

Do odwołania dołączyła zaświadczenie z (...) w R. z dnia 26 września 2014 roku.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wyjaśnił, iż w celu uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego, poza innymi warunkami, wnioskodawczyni winna do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyny niedotyczących zakładu pracy, posiadać okres zatrudnienia wynoszący 35 lat.

Na rozprawie w dniu 11 marca 2015 roku, pełnomocnik wnioskodawczyni popierał wniesione odwołanie oraz wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

w dniu 22 sierpnia 2014 roku T. B., urodzona (...) 1960 roku, złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego (dowód: wniosek – k. 1-3 akt ZUS).

W dniu 31 grudnia 2013 roku ustał stosunek pracy T. B., zatrudnionej przez B. P. i Z. P. wspólników spółki cywilnej (...) w C. w wyniku wypowiedzenia przez pracodawcę, na podstawie art. 30§1 pkt 2 k.p., z przyczyn ekonomicznych dotyczących zakładu pracy. Wnioskodawczyni była tam zatrudniona od dnia 1 września 2003 roku, na cały etat, na stanowisku krawcowej (dowód: świadectwo pracy z dnia 31.12.2013r. k. 8 akt ZUS).

Do dnia rozwiązania stosunku pracy wnioskodawczyni uzyskała **staż ubezpieczeniowy** w rozmiarze **34 lata, 9 miesięcy i 4 dni**, co jest sumą okresów składkowych - 29 lat, 1 miesiąca, 9 dni oraz okresów nieskładkowych – 5 rok, 7 miesięcy i 21 dni (dowód: decyzja z dnia 5 września 2014 roku k. 31 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. **nie zaliczył** wnioskodawczyni do stażu pracy okresu od 10 grudnia 1998 roku do 28 lutego 1999 roku, od 1 czerwca 1999 roku do 31 sierpnia 1999 roku, od 1 stycznia 2000 roku do 10 lutego 2000 roku ponieważ w tych okresach przebywała na urloпах bezpłatnych (dowód: decyzja z dnia 5 września 2014 roku k. 31 akt ZUS).

Udzielane w okresach: od 10 grudnia 1998 roku do 28 lutego 1999 roku, od 1 czerwca 1999 roku do 31 sierpnia 1999 roku, od 1 stycznia 2000 roku do 10 lutego 2000 roku wnioskodawczyni urlopy bezpłatne wynikały z przestojów w pracy u pracodawcy (dowód: uzupełniające zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy z dnia 11 marca 2015 roku nagranie od minuty 2.50 do minuty 4.00).

Wnioskodawczyni od dnia 7 stycznia 2014 roku do chwili obecnej jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna w (...) w R.. W okresie od dnia 15 stycznia 2014 roku do dnia 14 stycznia 2015 roku wnioskodawczyni pobierała zasiłek z tytułu pozostawania bez pracy. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawczyni nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy zarobkowej lub odpowiedniego zatrudnienia (dowód: zaświadczenie z (...) w R. z dnia 13 sierpnia 2014 roku k. 10 akt ZUS).

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje :

odwołanie nie jest uzasadnione i podlega oddaleniu.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r., poz. 170) świadczenie przedemerytalne przysługuje osobom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 – 6.

Wnioskodawczyni T. B. domagała się przyznania świadczenia przedemerytalnego, jako należąca do kręgu osób opisanych w punkcie 5 wskazanego artykułu.

Stosownie do treści art. 2 ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, **która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy**, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący **co najmniej 35 lat dla kobiet** i 40 lat dla mężczyzn.

Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa wyżej uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ponadto zgodnie z art. 2 ust 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W będącej przedmiotem osądu sprawie spełnienie przez wnioskodawcę warunków wymienionych w art. 2 ust 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych było bezsporne. Wnioskodawczyni nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, przez okres ponad 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych i w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła w terminie 30 dni od wystawienia zaświadczenia przez (...) w R..

Organ rentowy nie negował także, że do rozwiązania stosunku pracy wnioskodawczyni doszło z przyczyn dotyczących pracodawcy. Stosunek pracy wnioskodawczyni został rozwiązany na skutek wypowiedzenia przez pracodawcę z przyczyn ekonomicznych leżących po jego stronie.

Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenia emerytalnego z uwagi na nie spełnienie warunku posiadania okresu uprawniającego do emerytury w wymiarze 35 lat. Wnioskodawczyni zamiast wymaganych 35 lat udowodniła bowiem jedynie staż pracy wynoszący 34 lata, 9 miesięcy i 4 dni. Przesłanka wymaganego stażu została oceniona przez ZUS na dzień rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy tj. **na dzień 31 grudnia 2013 roku**. Z powyższymi ustaleniami nie zgodziła się wnioskodawczyni, uznając iż przesłanka wymaganego stażu pracy winna być oceniana na dzień złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne tj. na datę 22 sierpnia 2014 roku i w konsekwencji do stażu pracy winien być jej doliczony okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych tj. okres od 15 stycznia 2014 roku jako okresu bezskładkowego. Ze stanowiskiem wnioskodawczyni nie można się zgodzić. Prawidłowo bowiem organ rentowy okres zatrudnienia T. B. oceniał na dzień 31 grudnia 2013 roku. Zgodnie bowiem z treścią powołanego już na wstępie art. 2 ust. 1 pkt 5 powołanej ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która **do dnia rozwiązania stosunku pracy** z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury i w przypadku kobiet wynoszący 35 lat. Tym samym zgodnie z brzmieniem powyższego przepisu T. B. do dnia 31 grudnia 2013 roku winna posiadać 35 letni okres zatrudnienia, a nie jak to podnosi w odwołaniu, do dnia 22 sierpnia 2014 roku tj. do dnia złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne. Takie rozumowanie nie znajduje żadnego uzasadnienia w treści powołanego przepisu, ani w jego wykładni.

Takiego rozumowania nie można wreszcie wysnuć z uzasadnienia przywołanego w odwołaniu wnioskodawczyni wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19 czerwca 2013 roku (sygn. akt III AUa 572/13, Lex nr 1327641). W wyroku tym, Sąd Apelacyjny wprost wskazał, że należy odróżnić moment początkowy powstania prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Momentem początkowym powstania prawa jest dzień następujący po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.

Podkreślenia wymaga fakt, świadczenie przedemerytalne skierowane jest do ubezpieczonych, którzy już nie są zatrudnieni i stanowi pomost między okresem zatrudnienia a uzyskaniem emerytury. Innymi słowy jest elementem zabezpieczenia społecznego do czasu nabycia prawa do emerytury w stosunku do ubezpieczonych, którzy spełniają warunki ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2008 r., I PK 11/08, OSNP 2009/23-24/314).

Świadczenie przedemerytalne jest więc świadczeniem o charakterze wyjątkowym, przysługującym ubezpieczonym o długim stażu ubezpieczeniowym, którzy z przyczyn od siebie niezależnych utracili źródło dochodu, a ze względu na wiek nie mogą jeszcze uzyskać prawa do emerytury.

Zatem warunki do przyznania świadczenia winny być interpretowane ściśle, a dla uzyskania prawa do świadczenia konieczne jest łączne spełnienie wszystkich warunków wymienionych w ustawie.

Wnioskodawczyni nie spełniła warunku z art. 2 ust. 1 pkt 5 powołanej ustawy, bowiem nie udowodniła na dzień rozwiązania stosunku pracy 35 letniego okresu zatrudnienia. Organ rentowy przy obliczeniu okresu zatrudnienia, nie uwzględnił jedynie trzech okresów kiedy T. B. przebywała na urlopie bezpłatnym tj. okresów od 10 grudnia 1998 roku do 28 lutego 1999 roku, od 1 czerwca 1999 roku do 31 sierpnia 1999 roku, od 1 stycznia 2000 roku do 10 lutego 2000 roku. Okresy te związane były z przestojem w pracy u pracodawcy, tym samym prawidłowo nie zostały zaliczone przez organ rentowy do okresu zatrudnienia, jako nie wymienione w art. 7 ustawy emerytalnej. Ponadto wnioskodawczyni, zarówno w odwołaniu jak i w toku procesu, działająca z profesjonalnym pełnomocnikiem, nie kwestionowała prawidłowości wyliczeń organ rentowego. Podnosiła jedynie, że okres zatrudnienia winien być obliczany na dzień złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne. Takie stanowisko, jak już to wskazano wcześniej, nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach.

Na marginesie wskazać należy, iż Sąd zauważa, że wnioskodawczyni do spełnienia przesłanki posiadania 35 letniego okresu zatrudnienia brakuje jedynie okresu 2 miesięcy i 26 dni, ale zaznaczyć należy, iż istotną cechą ubezpieczeń społecznych jest schematyzm prawa do świadczeń. Wyraża się on w bezwzględny przestrzeganiu równości formalnej, bez możliwości korekty w przypadkach uzasadnionych okolicznościami sytuacji pojedynczej osoby. W związku z tym w prawie ubezpieczeń społecznych nie ma klauzul generalnych tj. zwrotów ustawowych pozwalających na indywidualne potraktowanie każdego przypadku ze względu na np. zasady współżycia społecznego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2009 roku, I UK 174/09, Lex nr 585709 i z dnia 16 czerwca 2011 roku, III UK 214/10, Lex nr 1095955, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2009 roku II UK 81/09, Lex nr 574541).

Prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych jest ustalane jedynie w sytuacji spełnienia ustawowych przesłanek, zaś wobec braku spełnienia choćby jednej z takich przesłanek, prawo do świadczenia nie powstaje.

Biorąc zatem pod uwagę, że wnioskodawczyni nie legitymuje się wymaganym

35-letnim okresem uprawniającym do emerytury, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.